

MERITIUS®

ADVOCATEN - AVOCATS

Verdienstelijk in recht

© Copyright MERITIUS® Gent

In dit nummer

Fiscale termijnen met drie dagen verlengd .....1**Niet naleven van een vonnis is een "kennelijk grove fout" .....1****Fiscale optimalisatie is niet onverenigbaar met "normaal beheer van privévermogen" .....2****Eurovignet wordt te vaak aangerekend .....2****Falende vereffenaar niet aansprakelijk voor fiscale schuld .....3****Inbreng cliënteel door vrije beroepers onder vuur ? ..... 3****Een formeel niet-correcte beslissing is toch een beslissing. .... 4****Begrafeniskosten niet steeds ten laste van de nalatenschap ..... 4****Fiscale termijnen met drie dagen verlengd**

Luc STOLLE

De Wet van 19 mei 2010 houdende fiscale en diverse bepalingen (B.S. 28 mei 2010) past het WIB 1992 aan de zgn. "ontvangsttheorie" aan. Die theorie werd bevestigd door het Grondwettelijk Hof in zijn arresten van 7 juni en 19 december 2007. Zij houdt in dat een fiscale termijn pas een aanvang mag nemen op het moment dat de belastingplichtige het aanslagbiljet ontvangt, en dus niet "vanaf de datum van verzending van het aanslagbiljet".

Daarom worden nu enkele proceduretermijnen verlengd met drie dagen. Het uitgangspunt blijft het moment waarop de fiscus het aanslagbiljet verzendt (datumstempel), maar daar worden wel drie dagen bijgeteld. Die drie (werk)dagen worden verondersteld de tijd te zijn die een zending nodig heeft om per post bij de bestemming aan te komen. Een zaterdag telt niet mee als werkdag.

Het bezwaarschrift moet vanaf nu worden inge-

diend binnen zes maanden "te rekenen van de derde werkdag volgend op de datum van verzending van het aanslagbiljet" (art. 371 WIB 1992).

Ook in vijf andere gevallen wordt de termijn met drie dagen verlengd:

- de antwoordtermijn na een vraag om inlichtingen (art. 316 WIB 1992);
- de termijn voor opmerkingen (en het vestigen van een aanslag) na een bericht van wijziging (art. 346 WIB 1992);
- de termijn voor opmerkingen (en het vestigen van een aanslag) na een kennisgeving van een aanslag van ambtswege (art. 351 WIB 1992);
- de bezwaartermijn inzake verkeersbelasting (art. 32 WIGB);
- de bezwaartermijn inzake belasting op de inverkeerstelling (art. 103bis WIGB).

Wet van 19 mei 2010 (B.S. 28 mei 2010)

Niet naleven van een vonnis is een "kennelijk grove fout"

Didier BAECKE

Indien bij faillissement van een vennootschap de schulden de baten overtreffen, kunnen de huidige, gewezen en zelfs feitelijke bestuurders persoonlijk en eventueel hoofdelijk aansprakelijk worden gesteld voor het geheel of een deel van de schulden tot beloop van het tekort. De vordering tot aanvulling van het passief vereist wel een kennelijk grove fout die mede tot het faillissement en de ontoereikendheid van de activa heeft geleid (art. 530 W.Venn.).

In de zaak die door de curator werd voorgelegd aan het Hof van Beroep te Luik hadden de bestuurders hardnekkig geweigerd om een rechterlijke beslissing tot teruggave van in leasing

genomen materieel, onder verbeurte van een dwangsom, uit te voeren. De vennootschap was dit materieel daarentegen blijven gebruiken zonder betaling van de contractuele vergoedingen.

Het Hof oordeelde dat deze handelwijze te kwalificeren is als een kennelijk grove fout die bovendien heeft bijgedragen tot het faillissement, dat immers werd uitgesproken op verzoek van de leasingmaatschappij.

Het Hof beoordeelde naar billijkheid het aandeel dat elke bestuurder in de fout had en verklaarde hen elk voor een deel aansprakelijk.

Luik 8 mei 2009

MERITIUS
ADVOCATEN - AVOCATS

Artikel 90, 1° WIB 1992 vereist niet het bewijs van speculatieve intenties in hoofde van de belastingplichtige. Het viseert ook winsten of baten uit gewone, zelfs niet-speculatieve verrichtingen en dit voor zover deze verrichtingen niet thuishoren binnen het kader van het normaal beheer van een privévermogen.

Fiscale optimalisatie is niet onverenigbaar met “normaal beheer van privévermogen”

Luc STOLLE

Een persoon verkocht zijn aandelen in een vennootschap, doch een andere vennootschap van dezelfde persoon verwierf vervolgens de activa van de eerste vennootschap.

De fiscus vindt dit verdacht en meent dat er sprake is van belastbare meerwaarden op aandelen en dat op grond van artikel 90, 1° WIB 1992. Dit artikel bepaalt dat belast worden als “diverse inkomsten”, de winsten of baten, hoe ook genaamd, die zelfs occasioneel of toevallig, buiten het uitoefenen van een beroepswerkzaamheid, voortkomen uit enige prestatie, verrichting of speculatie of uit diensten bewezen aan derden, daarin niet begrepen normale verrichtingen van beheer van een privé-vermogen bestaande uit onroerende goederen, portefeuillewaarden en roerende voorwerpen. Dit artikel vereist dus niet het bewijs van speculatieve intenties in hoofde van de belastingplichtige. Het viseert ook winsten of baten uit gewone, zelfs niet-speculatieve verrichtingen en dit voor zover deze verrichtingen niet thuishoren binnen het kader van het normaal beheer van een privévermogen. Of een verrichting beantwoordt aan het criterium van het normaal beheer van een privévermogen

en dus geen aanleiding geeft tot een belasting als divers inkomen moet worden beoordeeld in het licht van het geheel der feiten.

De genoemde opeenvolgende handelingen kunnen, volgens het Hof van Beroep te Brussel, in geen geval gelijkgesteld worden met het mechanisme van «kasgeldvennootschappen», zelfs wanneer de eerste vennootschap zou worden ontdaan van haar activa na de aandelenoverdracht. Het Hof oordeelde daarentegen dat de verrichting een normaal karakter had en dat op basis van de volgende overwegingen: (1) er werd niet aangetoond dat de verkoopprijs van aandelen geen rekening houdt met de belasting op latente winsten, noch dat de verkopers een commissie zouden hebben betaald, en (2) de vennootschap was geen kasgeldvennootschap ten tijde van de overdracht van de aandelen. Het Hof besloot dat een fiscale optimalisatie en het nastreven van de beste prijs niet onverenigbaar zijn met het normaal beheer van een privévermogen. Er is geen sprake van diverse inkomsten.

Brussel 19 februari 2010

Eurovignet wordt te vaak aangerekend

Didier BAECKE

Voertuigen die ‘uitsluitend’ bestemd zijn voor het vervoer van goederen over de weg, dienen te beschikken over een Eurovignet. Volgens een arrest van het Hof van Justitie moet de algemene bestemming van het voertuig in aanmerking worden genomen: enkel voertuigen die – gezien hun eigenschappen – bestemd zijn om op regelmatige en duurzame basis (en dus niet enkel occasioneel) deel te nemen aan de concurrentie op het vlak van transport, worden beoogd.

Twee Belgische hoven trokken recentelijk duidelijke lijnen voor de aanrekening van een Eurovignet.

Zo oordeelde het Hof van Beroep te Antwerpen dat een vrachtwagen, waarop een kraan was gemonteerd die gebruikt wordt bij dakwerken op grote hoogte en op andere werven waar geen stelling kan worden geplaatst (en die dus de

plaatsing van een stelling vervangt), een werktuighulpmiddel is. De hoofdzakelijke bestemming van het voertuig is dus niet het vervoer van goederen, hoogstens is het dat in ondergeschikte orde. Een dergelijk voertuig is dus geen Eurovignet verschuldigd.

Het Hof van Beroep te Gent stelde op zijn beurt dat ten onrechte een Eurovignet werd aangerekend voor een vrachtwagen en oplegger die gebruikt werden voor de verkoop van gebraden kippen op markten. Volgens het Hof is het immers duidelijk dat *in casu* noch de vrachtwagen noch de oplegger bedoeld zijn om deel te nemen aan de concurrentie op het gebied van transport. Bovendien is de algemene bestemming van de voertuigen niet het uitsluitend vervoer van goederen.

Antwerpen 23 juni 2009 en Gent 2 februari 2010

Falende vereffenaar niet aansprakelijk voor fiscale schuld

Luc STOLLE

Een vereffenaar laat na de openstaande vorderingen van de ontbonden vennootschap te innen. Niet alleen de schuldeisers blijven daardoor in de kou staan, maar ook de fiscus, die de geheven belastingen niet betaald ziet. Het is de fiscus die een vordering instelt tegen de vereffenaar wegens nalatigheid bij het uitvoeren van zijn opdracht.

Het Gentse Hof bevestigt dat de vereffenaar zijn taak niet naar behoren uitvoerde: hij moest op de hoogte zijn van de aard en de inbaarheid van de openstaande vorderingen en hij had het nodige moeten doen om de rechten van de vennootschap en haar schuldeisers naar best vermogen te verdedigen. Hij had de schuldenaars minstens moeten aanschrijven en hen moeten aanmanen om de achterstallige facturen aan te zuiveren.

Maar voor wat betreft de aansprakelijkheid van de vereffenaar voor de fiscale schulden komt het Hof tot een verrassend besluit. Het Hof is namelijk van oordeel dat het foutieve optreden van de

vereffenaar niet voorstaat om hem aansprakelijk te stellen voor de niet betaalde belastingsschulden. Daarvoor is vereist dat de fiscus eveneens bewijst dat de ontvanger wel degelijk een dividend kon verwachten indien de vereffening naar behoren was opgevolgd. Zelfs de verklaring van de vereffenaar dat er bij de aanvang van de vereffening voldoende klantentegoeden waren om de schulden van de vennootschap te voldoen, is daarbij onvoldoende. Die verklaring toont op zich immers niet aan dat de vorderingen daadwerkelijk konden worden geïnd en dat alle schulden van de vennootschap zouden kunnen worden aangezuiverd.

Het Hof meent aldus dat de Belgische Staat niet aantoonbaar is dat de schade die de Schatkist heeft geleden weldegelijk door de fout of de nalatigheid van de vereffenaar werd veroorzaakt. De vordering tot schadevergoeding is daarom ongegrond.

Gent 16 maart 2010

Inbreng cliënteel door vrije beroepers onder vuur ?

Luc STOLLE

Een geneesheer verhuurt zijn cliënteel aan een vennootschap, uiteraard tegen betaling.

De fiscus wenst de betalingen te belasten als bezoldigingen van een bedrijfsleider in de zin van de artikelen 30, 2° en 32 WIB 1992.

Het Hof van Beroep te Gent volgt de stelling van de fiscus. Volgens Het hof is het cliënteel van een geneesheer geen roerend goed of een recht waarover hij kan beschikken. Cliënten van een geneesheer moeten de vrijheid hebben om zich tot de geneesheer van hun keuze te wenden. Daarom kunnen geneesheren niet over hun cliënteel beschikken en het dus niet verkopen of verhuren. Aldus kunnen de sommen die de vennootschap heeft uitbetaald "voor de fictie van verhuring van het recht op uitbating van het cliënteel" niet als "inkomsten uit roerende goederen en kapitalen" (art. 17 § 1 1° WIB 1992) of als "inkomsten van verhuring, verpachting, gebruik

en concessie van roerende goederen" (art. 17 § 1, 3° WIB 1992) gekwalificeerd worden.

Het Hof beslist dat de vergoedingen die aan de geneesheer uit hoofde van de overeenkomst tot verhuring van het recht op uitbating van zijn cliënteel zijn uitbetaald, weldegelijk bezoldigingen zijn als bedrijfsleider. Een andere kwalificatie is niet mogelijk aangezien het de geneesheer is die de patiënten behandelt en de geneeskunde beoefent.

Dit arrest doet meteen ook vragen rijzen met betrekking tot de mogelijke inbreng van de *goodwill* (zeg maar de patiëntenportefeuille) in een vennootschap. Wanneer men de argumentatie van het Gentse Hof doortrekt, zou dergelijke handeling in strijd zijn met de aard van het cliënteel.

Gent 9 maart 2010

Cliënten van een geneesheer moeten de vrijheid hebben om zich tot de geneesheer van hun keuze te wenden. Daarom kunnen geneesheren niet over hun cliënteel beschikken en het dus niet verkopen of verhuren.

MERITIUS
ADVOCATEN - AVOCATS

Door de intentie die door een algemene vergadering werd uitgedrukt om over te gaan tot een kapitaalverhoging én door de storting van dat kapitaal door de aandeelhouders op een speciale rekening geopend in naam van de vennootschap, werden de gestorte bedragen opgenomen in het vermogen van de vennootschap (artikel 66 W.Venn.).

Een formeel niet-correcte beslissing is toch een beslissing

Luc STOLLE

Op een gewone algemene vergadering van een noodlijdende vennootschap wordt beslist een forse kapitaalverhoging door te voeren op een nadien te houden buitengewone algemene vergadering (voor een notaris). De aandeelhouders storten hun deel in de kapitaalverhoging op een geblokkeerde rekening. Evenwel wijzigen zij vervolgens hun mening: zij beslissen het kapitaal niet meer te verhogen en de boeken neer te leggen. Vooraleer dit laatste te doen, betalen zij echter de reeds gestorte gelden terug. De curator is het daarmee niet eens.

De discussie wordt voorgelegd aan de rechter en komt finaal bij het Hof van Beroep te Luik terecht. Het Hof volgt de visie van de curator: door de intentie die door een algemene vergadering werd uitgedrukt om over te gaan tot een kapi-

taalverhoging (niet-formele beslissing) én door de storting van dat kapitaal door de aandeelhouders op een speciale rekening geopend in naam van de vennootschap, werden de gestorte bedragen opgenomen in het vermogen van de vennootschap (artikel 66 W.Venn.).

Niettegenstaande geen enkele buitengewone algemene vergadering werd gehouden om over te gaan tot de kapitaalverhoging volgens de voorgeschreven formaliteiten, vormt de terugbetaling van de gestorte gelden, kort vóór de aangifte van faillissement, aldus een onterechte betaling waardoor de schuldeisers op bedrieglijke wijze worden benadeeld. Deze terugbetaling is m.a.w. niet-tegenwerpelijk aan de massa (art. 20 Faill.W.) en wordt daarom herroepen.

Luik 4 september 2009

Begrafeniskosten niet steeds ten laste van de nalatenschap

Didier BAECKE

Een man sterft op relatief jonge leeftijd. Zijn ouders organiseren naar eigen behoren de begrafenis en betalen vrijwillig de kosten. Vervolgens stellen zij een vordering in tegen de erfgenamen van hun overleden zoon teneinde de terugbetaling van de begrafenis-kosten ten laste van de nalatenschap te bekomen. Rekening

houdend met alle feitelijke elementen is de rechtbank echter van oordeel dat de ouders vrijwillig en naar hun behoren voldeden aan een morele verplichting, een natuurlijke verbintenis, zodat zij geen recht hebben op een terugbetaling.

Rb. Gent 30 juni 2009

Onze kantoren

MERITIUS® GENT

Martelaarslaan 402 - 9000 Gent
Tel. +32 (0)9 269 70 70 - Fax +32 (0)9 269 70 71
info.gent@meritius.be

MERITIUS® BRUXELLES

Georges Henrilaan 431 - 1200 Bruxelles
Tel. +32 (0)2 735 91 56 - Fax +32 (0)2 734 35 00
info.brussels@meritius.be

MERITIUS® MONS

Rue Ste Gertrude 1 - 7070 Le Roeulx
Tel. +32 (0)64 66 50 12 - Fax +32 (0)64 67 60 93
info.mons@meritius.be

MERITIUS® NAMUR

Avenue Cardinal Mercier 46 - 5000 Namur
Tel. +32 (0)81 74 42 04 - Fax +32 (0)81 74 42 07
info.namur@meritius.be

MERITIUS® ANTWERPEN

Jules Moretuslei 374-376 - 2610 Antwerpen
Tel. +32 (0)3 825 55 00 - Fax +32 (0)3 825 56 00
info.antwerpen@meritius.be